

POVEȘTI ILUSTRATE

GINA ȘI MENIUL DE LA ÎNĂLȚIME

Când privești din locul celuilalt, găsești soluții mai bune

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Cofetăria dintre flori

Gina deschise obloanele cofetăriei roz chiar când soarele ajunse la vârful teiului. Înăuntru mirosea a tarte coapte, iar pe tejghea așteptau farfurii albe.

Își aranjă fularul în șapte culori, strângând capetele ca să nu atingă tăvile. Prietena ei îi pregătise tartele în bucătărie; Gina urma să întâmpine musafirii și să le arate ce puteau alege. Era prima ei dimineață în care răspundea singură de tejghea.

POVESTEA · 2 / 25

Panoul de lângă nori

Lângă poartă se afla un panou mare, sprijinit pe doi stâlpi. Pentru Gina era la înălțimea ochilor. Ridică bucata de cretă și scrise ce aveau la gustare.

Își folosi literele cele mai îngrijite. La urmă desenă o tartă rotundă și câteva mure.

Se dădu înapoi, mulțumită. De sus vedea totul limpede: tartele, sucul, desenele și rândurile. Nu se gândi încă să privească panoul din alt loc.

POVESTEA · 3 / 25

Trei vrăbii la tejghea

Din tei coborâră trei vrăbii. Se numeau Vivi, Vali și Vio și erau frați. Aterizară una lângă alta pe marginea tejghelei.

- Bună dimineața! Vrem o tartă pentru trei, spuse Vivi.

Gina îi salută, apoi le arătă panoul. Vrăbiile întoarseră capetele aproape în același timp. De pe tejghea vedeau literele de sus, dar frunzele teiului acopereau o parte din rânduri. Vali se ridică puțin în zbor, încercând să citească.

POVESTEA · 4 / 25

Musafira de pe cărare

Pe poteca dintre flori venea Tesa, o țestoasă cu carapace măslinie și ochi calzi. Se opri lângă poartă și privi în sus.

Gina își coborî gâtul ca s-o salute.

- Bună dimineața! Meniul este acolo.

Tesa ridică bărbia. Vedea partea de jos a panoului, apoi o bucată de cer. Restul îi rămânea prea departe. Mai făcu doi pași înapoi, dar o tufă înaltă îi intră în cale și îi ascunse din nou rândurile.

POVESTEA · 5 / 25

Doar rândul de jos

- Văd doar cât costă sucul, spuse Tesa. Ce fel de tarte aveți?

Gina se uită la panou. Pentru ea toate cuvintele erau mari și apropiate.

- Sunt scrise deasupra.

Țestoasa încercă din nou să ridice privirea. Nu ajunse mai departe. Gina se opri din pregătit farfuriile. Musafira nu glumea și nici nu era neatentă. Stătea pur și simplu într-un loc din care meniul arăta altfel.

POVESTEA · 6 / 25

Zborul lui Vali

Vali zbură până lângă rândul cu tarte. Chiar atunci, din căsuța mică prinsă de stâlp își scoase capul un cuc cenușiu.

Vrăbiuța se sperie, făcu o buclă și se întoarse pe tejghea.

- Meniul tău e lângă vecinul din nori! spuse, încă scuturându-și aripile.

Gina râse la început. Apoi o privi pe Tesa, care tot nu știa ce putea comanda. Gluma nu rezolva problema musafirei de jos.

POVESTEA · 7 / 25

Scăunelul nepotrivit

Gina aduse un scăunel mic și îl puse lângă panou.

- Poate vezi de aici.

Tesa privi treapta îngustă și își trase capul puțin în carapace.

- Prefer să rămân cu toate lăbuțele pe pământ.

Gina îndepărtă scăunelul. Nu voia să o facă pe Tesa să se cațere ca să aleagă o gustare. Avea nevoie de o idee potrivită musafirei, nu numai de prima idee care îi venise ei.

POVESTEA · 8 / 25

Un meniu spus cu voce tare

Gina îi povesti Tesei ce aveau: tarte cu mere, tarte cu mure și suc de fructe. Țestoasa ascultă, apoi întrebă ce conținea tarta cu mure.

Gina răspunse, dar între timp Vivi uitase ce spusese despre tarta cu mere. Vio voia să compare cele două gusturi.

Girafa repetă cu răbdare. Totuși înțelegea acum că musafirii voiau să poată privi, întreba și alege în ritmul lor, fără să țină minte totul dintr-o dată.

POVESTEA · 9 / 25

Gâtul se coboară

Gina se aplecă până aproape de înălțimea Tesei și privi către panou. De acolo rândurile de sus păreau foarte mici. O ramură chiar ascundea unul dintre ele.

- Acum văd ce vezi tu, spuse ea încet.

Țestoasa stătea alături. Nu îi ceruse Ginei să devină scundă. Îi arătase doar că, atunci când pregătești ceva pentru toată lumea, trebuie să afli și de unde îl vor privi ceilalți.

POVESTEA · 10 / 25

Tăblița din magazie

În magazia cofetăriei se afla o tăbliță nefolosită. Gina o aduse împreună cu un suport lat și stabil.

O așeză lângă poartă, într-un loc unde nu bloca poteca. Tesa putea trece pe lângă ea fără să atingă picioarele suportului, iar vrăbiile aveau unde să se oprească în apropiere.

Gina își coborî gâtul și privi din nou. De data aceasta nu alese înălțimea singură. O întrebă pe Tesa dacă vedea bine locul unde urmau literele.

POVESTEA · 11 / 25

Prima încercare

Pe tăbliță, Gina scrise titlurile cu litere mari. Tesa citi primul rând și se opri la al doilea.

- Aici se amestecă puțin. Sunt foarte apropiate.

Girafa șterse rândul și lăsă mai mult spațiu. Nu se supără că trebuia să refacă ceva. Fiecare observație o ajuta să pregătească meniul mai bine.

Vrăbiile se strânseră pe banca joasă. Din locul lor, și ele puteau urmări acum ce apărea pe tablă, fără să zboare printre ramuri.

POVESTEA · 12 / 25

Ce intră într-o tartă

Sub numele gustărilor, Gina adăugă ingredientele, așa cum erau trecute în caietul bucătăriei. Lângă cuvinte desenă mere și mure.

Tesa îi ceru să citească împreună rândul care o interesa. Gina urmă cu creta fiecare cuvânt, apoi puse creta deoparte, departe de mâncare.

Vrăbiile comparară desenele. Imaginea le ajuta să găsească rândul, iar cuvintele le spuneau ce conținea gustarea. Niciun musafir nu mai trebuia să ghicească.

POVESTEA · 13 / 25

Prețul lipsă

Vivi observă că Gina uitase prețul de pe ultimul rând. Girafa îl verifică în caiet și îl adăugă pe tăbliță.

- Bine că te-ai uitat, spuse ea.

Vrăbiuța își umflă pieptul, bucuroasă că ajutase. Nu fusese nevoie să fie cea mai înaltă sau cea mai mare din grup. Privise atent și spusese ce lipsea.

Gina verifică apoi fiecare rând de sus în jos. De data aceasta făcea loc și pentru întrebările celorlalți, nu numai pentru scrisul ei frumos.

POVESTEA · 14 / 25

Lumina care ascunde

Soarele ieși din spatele teiului și se reflectă pe tăbliță. Tesa își mută capul dintr-o parte în alta.

- Acum lumina acoperă desenul cu mure.

Gina roti puțin suportul și îl mută la umbră. Poteca rămase liberă, iar literele se văzură din nou.

Girafa învăță că o idee bună mai cere uneori o potrivire mică. Nu era de ajuns să pui meniul jos. Trebuia să poată fi citit chiar din locul musafirilor.

POVESTEA · 15 / 25

Alegerea Tesei

Tesa citi fără să își mai ridice bărbia.

- Mure! Pe aceasta o aleg.

Gina luă cu cleștele o tartă și o puse pe farfurie, la tejgheaua joasă de lângă bancă. Tesa ajunse ușor la ea.

Nu fusese servită cu prima tartă aleasă de altcineva. Avusese timp să compare și să hotărască singură. Gina observă zâmbetul ei și simți o mulțumire mai mare decât atunci când terminase panoul înalt.

POVESTEA · 16 / 25

O tartă pentru trei

Vrăbiile aleseră împreună o tartă cu mere. Gina o împărți în bucătărie în trei bucăți și le aduse pe o farfurie largă.

Vivi o voia pe cea cu marginea crocantă. Vali prefera mijlocul. Vio se uită la amândoi și alese bucata rămasă, care avea un cub de măr la vedere.

Se așezară pe bancă, lângă Tesa. Meniul mic rămase aproape, deși acum nu mai aveau nevoie de el. Îi adusese până la alegerea lor.

POVESTEA · 17 / 25

Un strop de suc

Gina aduse sucul pe o tavă, dar se opri înainte să îl lase pe tejgheaua ei înaltă. Privi musafirii, apoi alese masa joasă de lângă bancă.

Tesa își luă cana fără să se întindă. Vrăbiile primiră câte un vas mic, potrivit pentru ele.

Girafa începea să observe singură lucrurile pe care înainte le trecuse cu vederea. Nu trebuia să aștepte de fiecare dată până când cineva nu ajungea la ceva.

POVESTEA · 18 / 25

Caietul Ginei

Cât musafirii își luau gustarea, Gina aduse un caiet. Pe o pagină desenă cofetăria, panoul mare și tăblița de lângă poartă.

Lângă desen făcu trei semne simple: un ochi, o potecă și o farfurie. Își aminteau să verifice dacă meniul se vedea, dacă drumul era liber și dacă masa era la îndemână.

Nu voia să uite dimineața aceasta după ce strângea farfuriile. Întrebările musafirilor puteau să o ajute și în zilele următoare.

POVESTEA · 19 / 25

O rafală neașteptată

Vântul mișcă florile și împinse ușor tăblița. Suportul rămase drept, dar creta se rostogoli de pe margine.

Gina o ridică și aduse o cutiuță cu capac pentru ea. Apoi verifică împreună cu Tesa dacă suportul era bine așezat pe pământul tare.

Vrăbiile își țineau șervetul cu ghearele, râzând de mica rafală. Nu se stricase nimic. Mai găsiseră doar un lucru care merita pregătit cu grijă pentru o cofetărie în aer liber.

POVESTEA · 20 / 25

Și panoul mare?

Vali privi spre meniul de sus.

- Pe acela îl mai păstrezi?

Gina se uită întâi la panou, apoi la tăbliță.

- Da. Se vede de departe și îi ajută pe cei înalți. Jos păstrez aceleași informații.

Verifică să nu fi rămas prețuri sau gustări diferite pe cele două meniuri. Nu trebuia ca unii musafiri să afle altceva numai fiindcă citeau din alt loc. Când schimba ceva, avea să actualizeze ambele panouri.

POVESTEA · 21 / 25

Cucul își spune părerea

Cucul ieși din nou din căsuță și cântă de două ori. Vali îl privi de pe bancă, de data aceasta fără să se sperie.

- Tu poți citi de sus, îi spuse.

Pasărea își înclină capul și intră la loc. Gina râse, iar musafirii râseră cu ea.

Dimineața începuse cu un meniu aproape de nori. Acum aveau și o poveste despre el. Gluma devenise mai bună după ce toată lumea putuse, în sfârșit, să își aleagă gustarea.

POVESTEA · 22 / 25

Înainte de plecare

Tesa aduse farfuria goală la masa joasă și îi mulțumi Ginei.

- Mi-a plăcut că m-ai întrebat de unde văd bine.

Girafa strânse tava.

- Eu credeam că, dacă văd eu, vede toată lumea.

POVESTEA · 23 / 25

Pe drumul fiecăruia

Vrăbiile își luară zborul către tei, iar Tesa porni pe potecă. Gina îi urmări din ușa cofetăriei. Aveau pași, aripi și înălțimi diferite. Acum locul îi primise pe fiecare în felul de care avea nevoie.

Vivi ciripi de pe o ramură joasă. Tesa se opri dincolo de poartă și îi făcu semn cu capul. Girafa le răspunse. Își amintea cât de ușor fusese să-i salute dimineață și cât de mult mai avusese de învățat ca să-i primească bine.

POVESTEA · 24 / 25

Proba de la poartă

Înainte de următorii musafiri, Gina ieși pe cărare. Verifică meniul de departe, apoi își coborî gâtul lângă tăbliță.

Totul se vedea. Masa joasă era curată, poteca liberă și creta pusă în cutiuță. Își desfăcu puțin capetele fularului, apoi le prinse din nou pentru lucru.

Nu termina cofetăria pentru totdeauna. O pregătea pentru oamenii și animalele care urmau să vină, gata să mai schimbe câte ceva atunci când era nevoie.

POVESTEA · 25 / 25

Un loc pentru fiecare

La sfârșitul zilei, Gina își privi cele două meniuri. Pe unul îl citeai cu capul sus, pe celălalt aproape de flori. Amândouă spuneau același lucru.

Învățase să nu hotărască numai din locul ei. Când îi ascultase pe musafiri și privise de la înălțimea lor, găsise o soluție mai bună pentru toți.

Cofetăria nu devenise mai primitoare fiindcă avea tarte mai dulci. Devenise un loc în care fiecare putea vedea, întreba și alege.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Girafa și meniul de la nori.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.